

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.140/2025/21. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. október 22. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2025. január 27. napján kelt 19.B.167/2024/17. számú ítéletét megváltoztatja.

A kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 7 (hét) -7 (hét) évre súlyosítja.

A vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

Az elkobozni rendelt bűnjelek esetében a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Az eljárás során lefoglalt, a hatóság számsor bü. számú bűnjeljegyzékén 24. tételszám alatt feltüntetett és a hatóság1nál számsor1 számú letétként kezelt 530 (ötszázharminc) EUR készpénzre, valamint a 25. tételszám alatt feltüntetett, jelenleg a hatóság2a bírói letéti számláján számsor2 szám alatt kezelt 553000 (ötszázötvenháromezer) forintra – a lefoglalásuk megszüntetésére és a bűnügyi költség megfizetésére történő visszatartásukra vonatkozó rendelkezések mellőzésével – vagyonelkobzást rendel el.

A másodfokú bíróság tájékoztatja Terhelt1 vádlottat, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor az az állam tulajdonába kerül.

A hatóság számsor3 bü. számú és a számsor bü. számú bűnügyi jegyzékén szereplő, a hatóság2ának átadott bűnjeleket a bíróság gazdasági hivatala a hatóság számsor4 bü. számú összesített bűnügyi jegyzéke alapján vette át és a tárgyakat számsor5 szám alatt kezeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli akként, hogy egy napi letartóztatásban töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Balassagyarmati Törvényszék a 2024. január 27. napján előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett 19.B.167/2024/17. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetésében [Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdése], ezért őt 6 (hat) év szabadságvesztésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelt végrehajtani azzal, hogy a vádlott a feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, rendelkezett a Nagykörösi Járásbíróság számsor6 számú ítéletével kiszabott és a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság számsor7 számú határozatával dátum2 napján jogerős 2 év börtön fokozatú 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendeléséről, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben – a kihirdetését követően nyomban – az ügyészség a vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítása érdekében, a vádlott és védője enyhítésért, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A hatóság3 fellebbezése számsor8BTÖ számú írásbeli indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által enyhítő körülményként értékelt időmúlás nem jelentős, az elkövetés és az elbírálás között másfél év telt el. Az emiatt indult büntetőeljárások adatai alapján a egyéb2 fesztiválra látogatók egy része kábítószer fogyasztott, a vádlottnál jelentős mennyiségű készpénzt – 553.000 forintot és 530 EUR-t – továbbá 7 különféle, összességében a jelentős mennyiség alsó határát öt és félszeresen meghaladó tiszta hatóanyagtartalmú kábítószer találtak, melyre figyelemmel az, hogy tényleges értékesítés nem volt igazolható, a vádlott javára csak minimális súllyal értékelhető. A hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága körében arra hívta fel a figyelmet, hogy a Legfőbb Ügyészség által közzétett nyilvános bűnügyi statisztikai adatok alapján a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények száma 2014-től 2018-ig emelkedett, azóta ugyan kis mértékben csökkent, ám éves szinten továbbra is 6000-7000 között ingadozik, csakúgy, mint a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények miatt elítéltek száma, mely 2018 óta is 3000-4000 között

változik. A hasonló bűncselekmények helyi elszaporodottságával kapcsolatban kiemelte, hogy megyenév vármegye rendőri szerveinél napi szinten rendelnek el nyomozást kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények miatt, de minden évben több nyomozás indul a egyéb fesztivál résztvevőivel szemben is. A bíróság által értékelt súlyosító körülmények nyomatékát növeli, hogy a vádlott korábbi elítélésére ugyancsak kábítószer-kereskedelem büntette és új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétsége miatt került sor. A vádlott terhére rótt bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyú, a kiszabható határozott ideig tartó szabadságvesztés középértéke 12 év 6 hónap. A törvényszék a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának meghatározásakor az enyhítő körülményeknek indokolatlan súlyt tulajdonított. Az ügyészség mértékes indítványában írt tartamtól jelentősen elmaradó szabadságvesztés a büntetési célok maradéktalan érvényesüléséhez nem elegendő. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát hosszabb időtartamban állapítsa meg.

[4] A hatóság4 számsor9 számú átiratában a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést fenntartotta, az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Kiemelte, hogy a fellebbezés tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése értelmében korlátozott. A fellebbezések a Be. 598.§ (2) bekezdés II. fordulata alapján tanácsülésen elbírálhatók, nyilvános ülés kitűzése esetén azon az ügyész részt venni nem kíván. A törvényszék a vádlott beismerő nyilatkozatát a Be. 504.§ (2) bekezdésében írt feltételek fennállása mellett, törvényesen fogadta el. Hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértést nem észlelt. Az irányadó és a megalapozottság tekintetében a korlátozott fellebbezés folytán a felülbírálat során nem vizsgálható, a vádirati tényállással lényegében szó szerint egyező tényállásból a bűnösségre vont következtetés okszerű, a cselekmény vádirati minősítéssel egyező minősítése törvényes, felmentésnek vagy az eljárás megszüntetésének nincs helye. A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket csaknem maradéktalanul feltárta. További súlyosító körülményként indokolt azonban értékelni, hogy a vádlott többfajta kábítószerrel kereskedett, valamint az elsőfokú ügyészi fellebbezésben kifejtett indokok alapján a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények országos és helyi elszaporodottságát. A törvényszék által értékelt enyhítő körülmények a szabadságvesztés középértékétől lefelé történő eltérést ugyan megalapozzák, azonban annak a különös részi törvényi minimumot alig meghaladó tartamban történő megállapítását már nem indokolják. A vádlott előzményi elítélése alkalmával már lehetőséget kapott az életvitelén történő változtatásra és a bűnözéstől való eltávolodásra, e lehetőséggel azonban nem élt, sőt a próbaidő alatt ugyanolyan bűncselekményt követett el, a vele szemben korábban kiszabott büntetés az egyéni megelőzés céljának elérésére alkalmatlan volt. Esetében a büntetési célok a törvényi minimumot nagyobb mértékben meghaladó tartamú, fegyház fokozatú szabadságvesztés kiszabásával juttathatók érvényre, csak egy ilyen szankció lehet elég súlyos ahhoz, hogy valódi visszatartó hatást, a bűnismétléstől való elrettentést eredményezzen. Ezzel párhuzamosan indokolt a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának arányos felemelése is. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő meghatározása, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása törvényes, a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárása azonban – miután a vádlottat korábban nem végrehajtható, hanem végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték – amint azt ítélete indokolásában már a törvényszék is felismerte, törvénysértő. A lefoglalt bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezések a jogszabályokkal összhangban állók, az elkobzás körében utalni szükséges azonban a Btk. 72.§ (1) bekezdés a), c) és d) pontjaira is, mely hivatkozással az ítélet indokolása kiegészítendő, az elkobzással érintett dolgok lefoglalásának megszüntetésére történő utalás pedig a Be. 320.§ (4) bekezdésében írtakra is figyelemmel – mint szükségtelen – mellőzendő. A terheltől lefoglalt pénzeszközök bűnügyi költség megfizetésére történő visszatartásával egyetértett, e rendelkezést ugyanakkor a Be. 323.§ (1)

bekezdésében írtakra figyelemmel a Be. 321.§ (1) bekezdése alapján e pénzösszeg vádlott részére történő kiadására vonatkozó rendelkezéssel kiegészítendőnek tartotta. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg. állapítsa meg, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható, az elkobozni rendelt vagyontárgyak lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőze, a vádlottól lefoglalt készpénz lefoglalásának megszüntetése mellett rendelje el e pénzösszegnek a vádlott részére történő kiadását a bűnügyi költség biztosítására elrendelt visszatartás érintetlenül hagyása mellett, valamint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát emelje fel. Az ítélet indokolását a jogszabályi hivatkozások és büntetéskiszabási tényezők körében az ügyészi indítványban írtaknak megfelelően pontosítsa és egészítse ki, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[5] A védő az enyhítést célzó fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a vádlott a tanulmányait azóta is folytatja, a 10. osztályt befejezte és folyamatban van a 11. osztály elvégzése is. Ezek mellett munkába is állt, a bv. intézetben belül a konyhán dolgozik. Nem vitatta, hogy védencével szemben a korábban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés a speciális prevenció elérésére nem volt alkalmas, e körben azonban nem lehet értékelés nélkül hagyni, hogy Terheltl rendkívül fiatal volt, az ítéletet nem vette kellő súllyal figyelembe és egyetlen percet sem töltött letartóztatásban. A jelen ügyben azonban az első pillanatban letartóztatták, így megtapasztalhatta, hogy milyen a fegyház és felismerte, hogy mekkora lehetőséget kapott első alkalommal, illetve mekkora hibát követett el másodjára. Felhívta a figyelmet arra is, hogy védenccé nem a legnagyobb kábítószer-kereskedő, esetében tényleges árusításra sem került sor. Az ügyész által indítványozott 7-8 évi szabadságvesztés jóval nagyobb mennyiségre elkövetett kereskedés esetén jellemző és az – első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélésére figyelemmel – a fokozatosság figyelmen kívül hagyásával is járna. Védenccé terhére rótt kábítószer mennyisége nem kiemelkedő, a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények száma az elkövetés idején stagnált, a cselekmény elszaporodottsága súlyosító körülményként nem értékelhető. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által kiszabott 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztés is a büntetés céljain túlmutató, aránytalan joghátrányt jelent, a terheltre ugyanis a korábban végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése miatt összességében 8 évi szabadságvesztés vár. A feltételes szabadságra bocsátásából kizáró rendelkezés törvénysértő voltával kapcsolatosan osztotta az elsőfokú ítélet indokolásában írtakat. Álláspontja szerint abból, hogy védenccé a jelentősen eltúlzott ügyészi indítvány ellenére is bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, arra lehet következtetni, hogy megbánó magatartása őszinte és kivételes. Belátta, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elkövetése sehova nem vezet, ezért új életet alkar kezdeni. Érdemel egy utolsó esélyt, hogy a büntetésben a speciális prevenció és ne csupán a megtorlás érvényesüljön, ami egy nem túl közeli, de nem is beláthatatlanul távoli reményt biztosítana számára, hogy szabadulva, vállalkásának megfelelően tisztességes életmódot folytasson és családot alapíthasson. Felhívta a figyelmet arra, hogy a büntetés kiszabása során indokolt lehet arra is tekintettel lenni, hogy a feltételes szabadságra bocsátás csak egy- manapság nem is túl gyakran alkalmazott – lehetőség, továbbá arra, hogy védenccé – a fegyház fokozat alkalmazása esetén – a konyhán való munkavégzés lehetőségét elveszítené. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által kiszabott, eltúlzott mértékű, 6 év tartamú szabadságvesztés büntetés enyhítésére és a végrehajtási fokozatának a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján börtön fokozatban történő megállapítására tett indítványt.

[6] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[7] A nyilvános ülésen a vádlott a személyi körülményeiről nyilatkozott. Az ügy érdemével kapcsolatban kiemelte, hogy a bv. intézetbe kerülését követően szembesült csak a kábítószer káros hatásaival, továbbá ekkor vált világossá számára, hogy nem szeretne többet ide visszakérülni. Idejét ezért tanulásra fordítja és igyekszik mindent megtenni annak érdekében, hogy mielőbb szabaduljon, munkát vállalhasson, családot alapíthasson és becsületes életet élhessen, édesanyját támogathassa. A védő – fellebbezése írásbeli indokolásával egyezően felszólalva – a büntetés enyhítését indítványozta.

[8] Figyelemmel arra, hogy a Balassagyarmati Törvényszék 19.B.167/2024/17. számú ítélete ellen az ügyészség, Terhelt1 vádlott és a védője egyaránt a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján, kizárólag az elsőfokú ítélet büntetést kiszabó rendelkezésével szemben jelentett be fellebbezést, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) bekezdése szerint az ítélet fellebbezéssel sérelmezett rendelkezésére, illetve részére kiterjedően bírálta felül, ugyanakkor a Be. 590. § (5) bekezdés alapján az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta

[9] - a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

[10] - aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

[11] - ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

[12] - b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

[13] - c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést,

[14] - továbbá a Be. 590. § (7) bekezdés alapján hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[15] Irányadó volt a

[16] – Be. 590. § (5a) bekezdése, mely kimondja, hogy a másodfokú bíróság az (5) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét akkor bírálja felül, ha az ítélet megalapozatlanságának vizsgálata nélkül megállapítható, hogy a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására,

[17] - Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja is, melynek értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[18] A másodfokú felülbírálatot e szempontok szerint elvégezve a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a Balassagyarmati Törvényszék az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdésében vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében rögzített, az érdemi felülbírálatot kizáró, hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg. A Balassagyarmati Törvényszék 19.B.167/2024/17. számú jegyzőkönyve alapján megállapítható, hogy Terhelt1 vádlott a 2025. január 27. napján tartott előkészítő ülésen bűnösségét a módosított vádiratban terhére rótt bűncselekmény tekintetében a Be. 185.§ (1) bekezdése szerinti terhelti figyelmeztetés, továbbá a Be. 502.§ (3) bekezdése és a Be. 500.§ (2) bekezdése szerinti kioktatás elhangzását és megértését követően beismerte és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, elfogadható magyarázatot adva arra is, hogy a nyomozás során tett – a terhére rótt

bűncselekmény elkövetését tagadó – vallomását írásbeli vallomásában, majd az előkészítő ülésen miért változtatta meg. A bűnösséget beismerő nyilatkozata elfogadásának a Be. 504. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjaiban rögzített feltételei fennálltak. A vádlott az előkészítő ülésről készült jegyzőkönyvben foglaltak alapján nyilatkozata természetét és elfogadásának következményeit megértette, a rendelkezésre álló adatok alapján beszámítási képessége és beismerése önkéntessége iránt észszerű kétely nem merült fel, az egyértelmű terhelti nyilatkozatot az eljárás ügyiratai alátámasztották. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a Be. 562.§ (4) bekezdésében írtaknak megfelelően, a részleges indokolásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések maradéktalan megtartásával, példaértékű módon teljesítette.

[19] A súlyosításra irányuló ügyészi és az enyhítést célzó védelmi fellebbezések érdemi elbírálásának perjogi akadály nem volt.

[20] A Terhelt1 vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban rögzítettek - melyek a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írtak szerint nem a tényállás részei, ekként korlátozott felülbírálat esetén is pontosíthatók - az ítéltábla a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján, az időközben bekövetkezett változásokra figyelemmel annyiban pontosítja, hogy immár a 10. osztályt is elvégezte, jelenleg a 11. osztályt végzi. Az előzményi elítélése alapját képező bűncselekmények elkövetési ideje a Nagykovácsi Járásbíróság számsor6 számú a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság számsor7 számú határozatával dátum2 napján jogerős ítéletében rögzített tényállás alapján dátum1 napja, mely időpontot a másodfokú bíróság az előéleti adatok körében feltünteti.

[21] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított – a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontjában írtakra figyelemmel a vádirati tényállással egyező – tényállásra alapította.

[22] A másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy a Be. 606. § (3) bekezdés szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapul, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[23] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére, a terhelt felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincs ok. A törvényszék a vádlott cselekményét – a kapcsolódó jogszabályokat, valamint a Kúria jogegységesítő tevékenysége során keletkezett releváns jogegységi határozatokat és kollégiumi véleményt is részletesen hivatkozva, azokat maradéktalanul szem előtt tartva – törvényesen minősítette a vádirati minősítéssel egyezően a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének.

[24] A büntetés kiszabása során értékelendő körülmények azonban egyrészt kiegészítésre szorultak, másrészt egyes enyhítő körülményeknek – mint az időmúlás és az őszinte megbánás – a törvényszék eltúlzott súlyt tulajdonított. Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által értékelt körülményeken túl a vádlott terhére rótt bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát jelentősen növeli, hogy nagyszámú fiatal részvételével zajló rendezvényen került sor az elfogására, ott kívánt jelentős mennyiségű kábítószer értékesíteni, ennek érdekében sokféle kábítószer tartott magánál, megteremtve annak a közvetlen lehetőségét, hogy a résztvevők – akár olyanok is akik korábban a kábítószerrel kapcsolatba nem kerültek – szórakozás közben, különösebb nehézség nélkül kábítószerhez juthassanak, kiemelten kockázatos módon többféle kábítószer egymással kombinálva is fogyasztassanak.

Erre csak a rendőri intézkedés miatt nem került sor. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kábítószer-kereskedelem elkövetési magatartásai – kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik – közül a vádlott terhére rótt kereskedés fordulat a legsúlyosabban megítélendő. Tény, hogy a Központi Statisztikai Hivatal által a regisztrált bűncselekmények számának alakulásáról közzétett adatok szerint a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények száma az elkövetés idején és jelenleg is stagnál, nagyságrendileg 7000 körül ingadozik, ugyanakkor az, hogy további növekedésre nem került sor, önmagában nem vezethet az elszaporodottság értékelésének a mellőzéséhez. A statisztikai adatok részletesebb vizsgálata azt mutatja, hogy miközben 2009. és 2024. között a regisztrált bűncselekmények száma négyszázezerrel kétszázezerre, azaz csaknem a felére csökkent, a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények száma ötezerrel hétezerre, azaz közel a másfélszeresére, e bűncselekménytípus összes bűncselekmény számához viszonyított aránya pedig 1,25 %-ról mintegy 3,5% körüli értékre, csaknem a háromszorosára növekedett. Mindezek alapján a hasonló bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelése nem mellőzhető. A másodfokú bíróság nem értett egyet az időmúlás nagy nyomatékú enyhítő körülményként való figyelembevételével sem. Kétségtelen, hogy ezen időszak alatt a terhelt a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt állt, azonban az elkövetéstől és az eljárás megindulásától a másodfokon történt jogerős elbírálásig eltelt mintegy két év, az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény tárgyi súlya mellett objektíve jelentősnek nem tekinthető, és a hatóságoknak az eljárás elhúzódása, indokolatlan hatósági passzivitás sem róható fel. Az időmúlás a jelen esetben, különösen a kényszerintézkedésben töltött idő okán veendő figyelembe, annak súlya azonban törvényszék által értékeltnél csekélyebb. A terhelt őszi megbánása pedig alappal kérdőjelezhető meg azért, mert Terhelt1 a jelen bűncselekmény elkövetését mindösszesen 10 hónappal megelőzően – dátum2 napján – szintén kábítószer-kereskedelem büntette miatt történt jogerős elítélése során tartott nyilvános ülésen ugyancsak előadta, hogy: „az eljárás „intenzív lecke” volt számára, hogy jobb irányt vegyen az élete, de tesz is azért, hogy így legyen.” (Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság számsor7sz. ítélet [7] bekezdés). Ehhez képest került sor a jelen eljárás tárgyát képező, a korábbival több ponton is hasonlóságot mutató kábítószer-kereskedelem büntette elkövetésének megkezdésére, melynek elkövetési időszaka nem szűkíthető le a terhelt dátum3 napján történt elfogása napjára, azt ugyanis szükségszerűen meg kellett előzze az értékesíteni kívánt kábítószer beszerzése, a beszerzéshez szükséges források, és az értékesítéshez szükséges speciális eszközök – köztük egy kocsikulcsnak álcázott digitális mérleg – biztosítása. Cselekménye tehát jellegéből adódóan sem alkalmi jellegű, hanem tudatos elhatározást és kitartó cselekvést tükröző, melynek időszakában a 23. életévét betöltött vádlott már fiatal felnőttnek sem tekinthető.

[25] Mindezek alapján az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az enyhítést célzó fellebbezések alaptalanok, a törvényszék által kiszabott, a különös részi törvényi minimumot mindösszesen egy évvel meghaladó tartamú szabadságvesztés eltúlzottan enyhe. A Btk. 79.§-ában írt büntetési célok eléréséhez hosszabb tartamú, de – a fokozatosság elvét is szem előtt tartva – a középértéktől továbbra is jelentősen elmaradó mértékű büntetés szükséges, melyre figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 7-7 évre súlyosította. További súlyosításra alapvetően a kábítószer mennyiségére, a vádlott első alkalommal történt végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltetésére és a súlyosító és enyhítő körülményekre figyelemmel alapot nem látott. Itt szükséges utalni arra, hogy a védői érveléssel szemben a jelen bűncselekmény miatt kiszabandó szabadságvesztés tartamának meghatározása szempontjából a vádlottal szemben korábbi elítélése során kiszabott büntetés végrehajthatóságával összefüggő rendelkezések, így a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése közömbös, ahogyan a tartam meghatározásánál nem kerülhet sor az ugyancsak nem büntetéskiszabási, hanem végrehajtási

kérdést képező, feltételes szabadságra bocsátás lehetőségével összefüggő lehetőségek értékelésére sem. Mindezt a Btk. 80.§ (4) bekezdése kifejezetten is rögzíti, amikor úgy rendelkezik, hogy ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, a büntetés mértékét a végrehajtás felfüggesztése, illetve a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a figyelmen kívül hagyásával állapítja meg.

[26] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása a törvényszék által hivatkozott jogszabályhely szerint törvényes, a Btk. 35.§ (2) bekezdése alkalmazására az ítéltábla a kábítószer-kereskedelem miatt történt korábbi elítélését követően röviddel ismét kábítószer-kereskedelmet elkövető vádlott esetében lehetőséget nem látott.

[27] Az elsőfokú ítéletnek a vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből kizáró rendelkezése – amint arra a figyelmet indokolásának [50] bekezdésében a törvényszék maga is felhívta – az ott részletesen kifejtettek szerint törvénysértő, ezért a másodfokú bíróság e rendelkezést a Be. 606.§ (1) bekezdés alapján ugyancsak megváltoztatta, és miután a Btk. 38.§ (4) bekezdésében írt feltételek egyike sem állapítható meg, a Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pontja szerint úgy rendelkezett, hogy a terhelt legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[28] Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása az indokolás [53] bekezdésében, a Nagykovácsi Járásbíróság számsor6 számú ítéletével kiszabott és a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság számsor7 számú határozatával dátum2 napján jogerős 2 év börtön fokozatú 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése pedig az indokolás [54] bekezdésében írtak szerint törvényes.

[29] A Balassagyarmati Törvényszék törvényesen határozott a bűncselekmény tárgyát képező kábítószeresek, a kábítószer porciózásához használt, illetve arra szánt mérlegek, tasakok és kanál elkobzásáról. E rendelkezések a vádlott esetében Btk. 72.§ (1) bekezdés a) és c) pontján alapulnak. Miután az a Be. 320.§ (4) bekezdésében írtak szerint szükségtelen, az elkobozni rendelt bűnjelek esetében a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést az ítéltábla, az erre irányuló fellebbezési főügyészégi indítványt osztva, mellőzte.

[30] Nem értett egyet azonban a vádlottól lefoglalt pénzüsszegek lefoglalásának megszüntetésre vonatkozó és ahhoz kapcsolódó, a Be. 590.§ (7) bekezdése alapján hivatalból felülbírálandó ítéleti rendelkezésekkel.

[31] Az irányadó tényállás releváns része szerint a vádlott pontosan meg nem határozható időpontban többféle kábítószer szerzett meg azért, hogy azokat pénzért másoknak értékesítse, majd dátum4-től részt vett a egyéb2 Fesztiválon, melynek területére a korábban megszerzett kábítószereseket bevitte és értékesítési célból magánál tartotta, azokat a dátum3 napján vele szemben történt rendőri intézkedés során megtalálták.

[32] Az ügyiratok tartalma alapján az is megállapítható, hogy a vádlott kábítószeresek tárolására is használt övtáskájából 553.000 forint és 530 EUR készpénz is lefoglalásra került.

[33] Az irányadó tényállás alapján a vádlottól lefoglalt pénzüsszegekre – mint bizonyítottan bűncselekményből származó vagy azzal összefüggésben szerzett vagyona – a Btk. 74.§-a alapján vagyonelkobzás valóban nem rendelhető el.

[34] A Btk. 74/A.§ (1) bekezdés b) pontja ugyanakkor akként rendelkezik, hogy az ellenkező bizonyításig vagyonelkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és – mérlegelést nem tűrően – vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés ideje alatt szerzett. E rendelkezés alapján a Btk. 74/A.§ (3) bekezdése szerint a vagyonelkobzás akkor nem rendelhető el, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik.

[35] A bizonyítási teher és a bizonyítás sikertelenségének kockázata ez esetben megfordul és azt a terhelt viseli. Amennyiben a vagyon törvényes eredete kétséges, annak törvényes eredetét a terhelt nem igazolja, a vagyoneklobzást el kell rendelni,

[36] A jelen esetben a terhelt tényállásban is rögzített jövedelmi és vagyoni viszonyai, az igazolt jövedelem hiánya és a pénzösszeg lefoglalásának körülményei (a fesztivál területén, a kábítószer tárolására szolgáló övtáskában, különféle, jellemzően kisebb címletekben) alapos következtést engednek arra, hogy a pénzösszeg a kereskedés elkövetési ideje alatt – mely már a fesztivál területén való megjelenést megelőzően, a kábítószer e célból történő megszerzésével megkezdődött – szerzett, annak törvényes eredete alappal megkérdőjelezhető, a terhelt pedig annak törvényes eredetét nem igazolta. A nyomozás során tett vallomásaiban még úgy nyilatkozott, hogy az övtáskát a kábítószerrel és a pénzzel a fesztivál területén egy wc-ben találta, később az előkészítő ülésen sajátjának ismerte el, legális eredetere bizonyítást nem ajánlott fel.

Mindezek alapján a kábítószer-kereskedelem büntettét elkövető terhelttől lefoglalt, ismeretlen eredetű 553.000 forint és 530 EUR készpénz tekintetében a vagyoneklobzás Btk. 74/A.§ (1) bekezdés b) pontja alapján történő elrendelésének feltételei maradéktalanul fennállnak, a vagyoneklobzás alá eső dolog terheltnek történő kiadására nem kerülhet sor. A törvény kötelező rendelkezésével szemben méltányosság nem gyakorolható, így attól eltekinteni a másodfokú bíróság nem tudott. Ezen intézkedés alkalmazásának a Be. 595.§-ában írtak szerint a Be. 565.§ (2) bekezdése alapján az erre vonatkozó ügyészi indítvány hiánya és a súlyosítási tilalom sem képezte akadályát. A másodfokú bíróság ezért az eljárás során lefoglalt, a hatóság számsor bü. számú bűnjeljegyzékén 24. tételszám alatt feltüntetett és a hatóság1nál számsor1 számú letétként kezelt 530 (ötszázharminc) EUR készpénzre, valamint a 25. tételszám alatt feltüntetett, jelenleg a hatóság2a bírói letéti számláján számsor2 szám alatt kezelt 553000 (ötszázötvenháromezer) forintra – a lefoglalásuk megszüntetésére és a bűnügyi költség megfizetésére történő visszatartásukra vonatkozó rendelkezések mellőzésével – vagyoneklobzást rendelt el.

[37] A Be. 321. § (5a) bekezdés 2024. március 1. napjától hatályos rendelkezése szerint, ha a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a lefoglalást megszünteti és a dolgot kiadni rendeli, de a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekelt a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül. Erről a lefoglalás megszüntetéséről szóló határozatban kell rendelkezni. E hiányzó rendelkezést a másodfokú bíróság pótolta és a Be. 321. § (5a) bekezdés alapján tájékoztatta a vádlottat a törvényi rendelkezésről.

[38] A bűnkelekkel kapcsolatos rendelkezések végrehajtásának megkönnyítése érdekében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetését követően beérkezett összesített bűnjeljegyzék és a törvényszék gazdasági hivatala tételszámát feltüntette.

[39] Az ítéltábla maradéktalanul osztotta a törvényszéknek az indokolás [55]-[57] bekezdésében kiemelkedő alapossággal, kiegészítést nem igénylő módon kimunkált, a bűnügyi költség összegének megállapítására és annak viselésére vonatkozó, a hivatkozott perjogi rendelkezésekkel összhangban álló álláspontját.

[40] Mindezek alapján az ítéltábla a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a Balassagyarmati Törvényszék 19.B.167/2024/17. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[41] A Btk. 92.§ (1)-(2) bekezdése alapján rendelkezett a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől az eljárás jogerős befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

[42] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2025. október 22.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Szabó Ágnes Petra s.k.
bíró

dr. Bíró Emese s.k.
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 2025. január 27. napján kelt 19.B.167/2024/17. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.140/2025/21. számú ítéletében írt változtatásokkal 2025. október 22. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. október 22.

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: